ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନ - ସଂଖ୍ୟା ଚଉଦଟି

ସପ୍ତମ ମୋହର

Jeff Pippenger
2023-11-11

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଲୁସିଫରଙ୍କ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାକାଳୀନ ଯୁଦ୍ଧ, ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସମାପ୍ତ ହେଉଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ଓ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାକାଳୀନ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଯେତେବେଳେ ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ବହିଷ୍କୃତ ହେଲେ, ଶୟତାନ ଏଦେନ ଉଦ୍ୟାନରେ ଏକ ନୂତନ ଯୁଦ୍ଧମୁଖ ଖୋଲିଲା। ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଲୁସିଫରଙ୍କ ସହ ହୋଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧରେ ଯେପରି, ସେପରି ଈଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟଜାତି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରେ ଯାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେହି ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗର ଯୁଦ୍ଧ ମନୁଷ୍ୟଜାତି ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ବାର ଓ ତେର ଅଧ୍ୟାୟରେ ନାଗ, ପଶୁ ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରଚଳିତ ଭାବେ, ସେହି ତିନୋଟି ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରାଥମିକତାରେ ସେମାନଙ୍କର ଅତୀତ ଇତିହାସର ପ୍ରତିନିଧି ବୋଲି ବୁଝାଯାଏ; କିନ୍ତୁ ଯୋହନଙ୍କୁ "ଯାହା ହେବ" ସେଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସମଗ୍ର ପୁସ୍ତକ "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ" ବିଷୟରେ କହେ, ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ବାଇବେଲୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛୁ ଯେ ଶେଷକୁ ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକୁ ଅତୀତ ସତ୍ୟ ଭାବେ ନୁହେଁ, ବରଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛୁ।

ସ୍ୱର୍ଗର ତୃତୀୟ ସ୍ତରରେ ସେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଯୁଦ୍ଧରେ ଓ ଏଦେନ ଉଦ୍ୟାନରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ ଆଣିଥିବା ପ୍ରଥମ ସଂଘର୍ଷରେ, ଶୈତାନ ନିଜର ଯୁଦ୍ଧସାଧନ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ବିକୃତ ସଂପ୍ରେଷଣକୁ ପହଞ୍ଚାଇବାର ଉପାୟ ଭାବେ "ହିପ୍ନୋଟିଜ୍ମ" ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

> "ଶୈତାନ ଏଦେନରେ ପ୍ରଥମ ଆଦମଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କଲା, ଏବଂ ଆଦମ ଶତ୍ରୁ ସହିତ ତର୍କବିତର୍କ କଲେ, ଏପରିକରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦେଲେ। ଶୈତାନ ଆଦମ ଓ ହବାଙ୍କ ଉପରେ ତାହାର ସମ୍ମୋହନ-ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କଲା, ଏବଂ ଏହି ଶକ୍ତିକୁ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ମଧ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା। କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ୟ ଉଦ୍ଧୃତ ହେବା ପରେ, ଶୈତାନ ବୁଝିଲା ଯେ ସେ ବିଜୟୀ ହେବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନାହିଁ।"

> "ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ସହ ସଂସର୍ଗରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ମନକୁ କିପରି ବଶୀଭୂତ କରିବାଯାଏ, ସେହି ବିଜ୍ଞାନର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ନୁହେଁ। ଏହା ସେହି ବିଜ୍ଞାନ ଯାହା ଶୟତାନ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ। ଏହି ପ୍ରକାରର ସମସ୍ତ କିଛିକୁ ଆମେ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ହେବ। ଆମେ ମେସ୍ମେରିଜ୍ମ ଓ ହିପ୍ନୋଟିଜ୍ମ ସହ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଛେଡ଼ଛାଡ଼ କରିବାକୁ ନୁହେଁ—ସେହି ଜଣଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନ, ଯିଏ ନିଜର ପ୍ରଥମ ସ୍ଥିତି ହରାଇଥିଲା ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରୁ ବହିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିଲା।" Mind, Character and Personality, 713.

"ଶୟତାନ ଶିଖାଉଥିବା ବିଜ୍ଞାନ"କୁ ବିଶ୍ୱବାଦୀ ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ "ଶେଷ ଦିନମାନରେ" ଏହା "ସୂଚନା ସୁପର ହାଇୱେ" ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଛି। ଶୟତାନ ମିଥ୍ୟାର ପିତା, ଏବଂ ମାଧ୍ୟମ-ବିଶାଳମାନେ କେବଳ ମିଥ୍ୟାକୁ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଚୟନପୂର୍ବକ ବାହାର କରିଦିଅନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ବିଧର୍ମୀ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନଜରରେ ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଗ୍ରହର ଇତିହାସରେ କେବେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୋଇନଥିବା ସବୁଠାରୁ ପରିଷ୍କୃତ ସମ୍ମୋହନ-ପ୍ରଣାଳୀକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି। ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧ, ଶୟତାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ-ପଦ୍ଧତିର ଏହି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖିତ କରେ, ଯେପରି ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗର ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବାବେ ବଞ୍ଚିଥିବା ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପୂର୍ବଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ସଚେତନ କରାଯାଇପାରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବୁଝୁ ଯେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ୱେବ୍ ଏବଂ "ସୂଚନା ସୁପର ହାଇୱେ"ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ-କେନ୍ଦ୍ର ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପରିଚାଳିତ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ

ହେଉଛି, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ଦେଖିପାରୁ ଯେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନିକୁ ନମାଇ ଆଣେ ଏବଂ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ଭ୍ରମିତ କରେ। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ "ଅଗ୍ନି" ଏକ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦର ପ୍ରତୀକତ୍ୱ କର୍ମେଲ ପର୍ବତର ସେହି ଯୁଦ୍ଧରୁ ଗୃହୀତ, ଯେଉଁଠାରେ ବାଆଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ଓ ଉପବନମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ, ବାଆଲ ଓ ଅଷ୍ଟାରୋଥ ସତ୍ୟ ଦେବତା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ଅବତରଣ କରାଇବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ। ବାଆଲ ପୁରୁଷ ଦେବତା ଓ ଅଷ୍ଟାରୋଥ ସ୍ତ୍ରୀ ଦେବୀ ହେବାରୁ, ସେମାନେ ପଶୁର ପ୍ରତିମାକୁ—ଅର୍ଥାତ୍ ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ଅପବିତ୍ର ସଂଯୋଗକୁ—ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଯେଜେବେଲଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଥିଲେ, ଯିଏ ଆହାବଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅପବିତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ ଥିଲେ। କର୍ମେଲ ପର୍ବତର ଏହି କାହାଣୀରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ସେହି ଦୁଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷୀ, ପ୍ରଥମେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପାପାଳ ପ୍ରଣାଳୀର ଏକ ପ୍ରତିମା ଗଠନ କରିବାରେ ଏବଂ ତାହାପରେ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ତାହାକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଭୂମିକାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। କର୍ମେଲର "ଅଗ୍ନି" କିଏ ନିଜରେ ସତ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରମାଣ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଏହା ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସୁଥିବା ଏକ ପ୍ରକାଶନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହା ସତ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିଲା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ଅବତରଣ କରାଏ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକଇ ପ୍ରଶ୍ନ ବିଦ୍ୟମାନ ରହେ।

ଯିଶାୟଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ, ଯିଏ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ସେହି ପରମେଶ୍ୱର, ପୁରାତନ କର୍ମେଲ ପର୍ବତର ସେହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନିକୁ ନମାଏ ସେତେବେଳେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି।

> "ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାମଲା ଉପସ୍ଥାପନ କର," ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି; "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଯୁକ୍ତିମାନ ଆଣ," ଯାକୁବଙ୍କ ରାଜା କହନ୍ତି। "ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଣନ୍ତୁ, ଏବଂ ଆମକୁ ଦେଖାଉନ୍ତୁ ଯେ କ'ଣ ଘଟିବ; ପୂର୍ବତନ ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଉନ୍ତୁ, ସେମାନେ କ'ଣ, ଯେପରି ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିପାରିବୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଶେଷ ପରିଣାମ ଜାଣିପାରିବୁ; କିମ୍ବା ଆଗାମୀ ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ଆମକୁ ଘୋଷଣା କର। ପରେ ଯାହା ଆସିବାକୁ ଅଛି, ସେ ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଅ, ଯେପରି ଆମେ ଜାଣିପାରିବୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଦେବତାମାନେ; ହଁ, ଭଲ କର କିମ୍ବା ମନ୍ଦ କର, ଯେପରି ଆମେ ବିସ୍ମିତ ହେବୁ, ଏବଂ ଏକାସଙ୍ଗେ ତାହା ଦେଖିବୁ। ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଶୂନ୍ୟ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନିରର୍ଥକ; ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାଛେ ସେ ଘୃଣ୍ୟ। ମୁଁ ଉତ୍ତରଦିଗରୁ ଜଣେକୁ ଉଠାଇଛି, ଏବଂ ସେ ଆସିବ; ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟର ଦିଗରୁ ସେ ମୋର ନାମକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବ; ଏବଂ ସେ ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କ ଉପରେ ମାଟିର ଗାରା ପରି ଆସିବ, ଏବଂ ଯେପରି କୁମ୍ଭକାର ମାଟିକୁ ପାଦତଳେ ଦଳେ, ସେପରି। ଆରମ୍ଭରୁ କିଏ ଘୋଷଣା କରିଛି, ଯେପରି ଆମେ ଜାଣିପାରିବୁ? ଏବଂ ପୂର୍ବକାଳରେ, ଯେପରି ଆମେ କହିପାରିବୁ, 'ସେ ଧର୍ମିକ'? ହଁ, କେହି ଦେଖାଉନାହାନ୍ତି; ହଁ, କେହି ଘୋଷଣା କରୁନାହାନ୍ତି; ହଁ, କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି। ପ୍ରଥମେ ସିଓନକୁ କୁହିବେ, 'ଦେଖ, ଦେଖ, ସେମାନେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି'; ଏବଂ ମୁଁ ଯିରୂଶାଲେମକୁ ଜଣେ ଶୁଭସମ୍ବାଦବାହକ ଦେବି।" ଯିଶାୟ 41:21–27.

ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସହ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ପ୍ରଥମ ଆକାଶର ଯୁଦ୍ଧରେ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର, ଏବଂ ସ୍ୱୟଂ ଶୟତାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ନିଜମାନଙ୍କର "ମାମଲା" "ଉପସ୍ଥାପନ" କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯିଜେବେଲଙ୍କର ଦେବତାହିଁ ସତ୍ୟ ଦେବତା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଚେଷ୍ଟାରେ ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନି ନମାଇବେ। ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ସେହି ଦେବତାଙ୍କର ଉପାସନା-ଦିନର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯିବ। "ସୂଚନା ସୁପର ହାଇୱେ" ମାଧ୍ୟମରେ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତିଙ୍କ ପାଖକୁ ଆକାଶରୁ ନମାଇ ଆଣାଯାଉଥିବା ଅଗ୍ନି "ନିର୍ମୂଲ୍ୟ"ର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ଯେଉଁଜଣ ସେହି ମାଧ୍ୟମରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଉଥିବା ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବାଛେ, ସେ "ଘୃଣାସ୍ପଦ।"

ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର, ଏବଂ ତାହା ପରେ ମହାସମୂହ, କିଏ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର—ଏହି ପ୍ରଶ୍ନସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତର୍କରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ହେବେ। ଯୁଦ୍ଧର ଉଭୟ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରେରିତ ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ "ଅଗ୍ନି" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର କିଏ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ଏକତ୍ର କରାଯିବ, ଏବଂ "ସତ୍ୟ" ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ସାକ୍ଷୀ ରହିବେ।

ସମସ୍ତ ଜାତି ଏକତ୍ର ହେଉନ୍ତୁ , ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସମାବେଶିତ ହେଉନ୍ତୁ : ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ କିଏ ଏହା ଘୋଷଣା କରିପାରିବ, ଏବଂ ଆମକୁ ପୂର୍ବକାଳୀନ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଜଣାଇପାରିବ? ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ସାକ୍ଷ 1ମାନଙ୍କ ୁ ଉପସ୍ଥ ାପନ କରୁନ୍ତୁ , ଯେଣେ ସେମାନେ ନ୍ୟ ାୟସଙ୍ଗ ତ ପ୍ର ମାଣିତ ହୋନ୍ତୁ : କିମ୍ ା ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତୁ , ଏବଂ କହନ୍ତୁ , ଏହା ସତ୍ୟ । ସଦାପ୍ର ଭୁ କହନ୍ତ ି, ତୁମେମାନେ ମୋର ସାକ୍ଷ 1, ଏବଂ ମୋର ସେହି ଦାସ, ଯାହାକୁ ମୁଁ ଚୟନ କରିଅଛି: ଯେଣେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଜାଣ, ମୋତେ ବିଶ୍ୱ ାସ କର, ଏବଂ ବୁଝ, ଯେ ମୁଁ ସେହି ଜଣ: ମୋର ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ଦେବତା ଗଠିତ ହୋଇନଥିଲା, ଏବଂ ମୋର ପରେ ମଧ କେହି ହେବେ ନାହିଁ। ମୁଁ, ହଁ ମୁଁହିଁ, ସଦାପ୍ର ଭୁ; ଏବଂ ମୋର ବ୍ୟ ତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ତାରକକର୍ତ୍ତ ା ନାହିଁ। ମୁଁ ଘୋଷଣା କରିଛି, ଏବଂ ଉଦ୍ଧ ାର କରିଛି, ଏବଂ ପ୍ର କାଶ କରିଛି, ଯେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ ରେ କୌଣସି ପରଦେବତା ନଥିଲା: ଏହି କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ ମୋର ସାକ୍ଷ 1, ସଦାପ୍ର ଭୁ କହନ୍ତ ି, ଯେ ମୁଁହିଁ ଈଶ୍ୱ ର। ଯିଶାୟ 43:9–12.

ମାଉଣ୍ଟ କର୍ମେଲର ଅନ୍ତିମ ପ୍ରକାଶରେ, ଶୟତାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀମାନେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀମାନେ ଅଛନ୍ତି। ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି କିଏ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ପ୍ରମାଣ କରିବା, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସାକ୍ଷୀମାନେ କାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଉଚିତ?

ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ତାଙ୍କର ମୋଚକ, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏପରି କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ପ୍ରଥମ, ଏବଂ ମୁଁ ଶେଷ; ମୋତେ ଛାଡ଼ି କୌଣସି ଈଶ୍ୱର ନାହିଁ। ଏବଂ ମୋ ପରି କିଏ ଡାକିବ, ଏବଂ ତାହା ଘୋଷଣା କରିବ, ଓ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ସୁସଂଗଠିତ କରିବ, ଯେହେତୁ ମୁଁ ପ୍ରାଚୀନ ଜାତିକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛି? ଏବଂ ଯେସବୁ କଥା ଆସୁଛି, ଓ ଯାହା ଆସିବ, ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଉନ୍ତୁ। ଭୟ କରିନହଅ, ଆତଙ୍କିତ ମଧ ହେଅନି; ସେହି ସମୟରୁ ମୁଁ କି ତୁମକୁ କହିନଥିଲି, ଓ ଘୋଷଣା କରିନଥିଲି? ତୁମେ ମୋର ସାକ୍ଷୀ। ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଆଉ କୌଣସି ଈଶ୍ୱର ଅଛି କି? ହଁ, କୌଣସି ଈଶ୍ୱର ନାହିଁ; ମୁଁ ଏମିତି କାହାକୁ ଜାଣିନି। ଯେମାନେ ଖୋଦା ପ୍ରତିମା ତିଆରି କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅର୍ଥହୀନ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମନୋରମ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ଲାଭ ଦେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ୱୟଂ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ; ସେମାନେ ଦେଖୁନ୍ତି ନାହିଁ, ନା ଜାଣନ୍ତି; ଯେପରି ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ। ଯିଶାୟ 44:6–9।

କାର୍ମେଲ ପର୍ବତର ଅନ୍ତିମ ସଂଘର୍ଷରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନେ ଏହି ସତ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ, ଈଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ। ସେହି ଈଶ୍ୱର ହେଲେ ଯିଏ "ପ୍ରାଚୀନ ଜନମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ," ଯେପରି "ଆସୁଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ" ପରିଚିତ କରାଯାଉ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷୀମାନେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାଣୀକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହା କାର୍ମେଲ ପର୍ବତର ଅନ୍ତିମ ଯୁଦ୍ଧର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୁଏ।

ଶୟତାନଙ୍କ କର୍ମେଲ ପର୍ବତର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଆକାଶରୁ ଅବତରିତ ହେଉଥିବା ଅଗ୍ନିରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଏବଂ ସେ ବହୁତ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିସମ୍ମୁଖରେ ଆକାଶରୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଅଗ୍ନିକୁ ଅବତରଣ କରାଏ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:13।

ଏହି ପଦଟି "ସୂଚନା ସୁପର ହାଇୱେ" ମାଧ୍ୟମରେ ମନୁଷ୍ୟଜାତିଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚାଯାଉଥିବା ସମ୍ମୋହନ ବିଜ୍ଞାନର ଆଧୁନିକ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଯେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟସମୂହ ସାଧନ କରେ, ତାହାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛି। କିନ୍ତୁ ଏହି ପଦଟି ସେହି ସମୟର କଥା ମଧ କହୁଛି, ଯେତେବେଳେ ଶୈତାନ ନିଜେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରୂପ ଧାରଣ କରି ପ୍ରକାଶିତ ହେବ।

"ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଘୋଷଣାରେ ଯେ ଦୂତ ସହଭାଗୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେ ନିଜ ମହିମାରେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବେ। ଏଠାରେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପରିସର ଓ ଅସାମାନ୍ୟ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବକଥିତ ହୋଇଛି। 1840–44 ର ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଗୌରବମୟ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା; ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପହଞ୍ଚାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ କିଛି ଦେଶରେ ଷୋଳଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଧର୍ମସଂଶୋଧନ ପରଠାରୁ କୌଣସି ଦେଶରେ ଯେପରି ଦେଖାଯାଇନଥିଲା, ସେପରି ସର୍ବାଧିକ ଧାର୍ମିକ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀ ଅଧୀନରେ ଘଟୁଥିବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ଏହାମାନଙ୍କୁ ମଧ ଅତିକ୍ରମ କରାଯିବ।"

"ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପେନେ୍ଟକୋଷ୍ଟ ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟ ସଦୃଶ ହେବ। ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭ କାଳରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ାଙ୍କ ର ଉଣ୍ଡେ ଳନରେ ଯେପରି 'ପୂର୍ବ ବର୍ଷା' ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱ ାରା ମୂଲ୍ୟ ବାନ ବୀଜ ଅଙ୍କ ୁରିତ ହେବ, ସେପରି ଏହାର

> ଶେଷକାଳରେ ଫସଲ ପକ୍କ   କରିବା ପାଇଁ ‘ପର ବର୍ଷା’ ଦିଆଯିବ। ‘ତେବେ ଆମ୍ଭେ   ଜାଣିବା, ଯଦି ଆମ୍ଭେ   ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ର ସର ହେବା; ତାଙ୍କ ର ଆଗମନ ପ୍ର ଭାତ ସଦୃଶ ନିଶ୍ଚ ିତ; ଏବଂ ସେ ବର୍ଷା ପରି, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପଡୁଥିବା ପର ବର୍ଷା ଓ ପୂର୍ବ ବର୍ଷା ପରି, ଆମ୍ଭ ଙ୍କ   ପାଖକୁ ଆସିବେ।’ ହୋଶେୟ 6:3। ‘ଏହେତୁ, ହେ ସିୟୋନର ସନ୍ତ ାନମାନେ, ଆନନ୍ଦ   କର ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ   ପରମେଶ୍ୱ ର ସଦାପ୍ର ଭୁରେ ଉଲ୍ଲ ାସ କର; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ଯଥାପରିମାଣରେ ପୂର୍ବ ବର୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତ ି, ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ   ପାଇଁ ବର୍ଷାକୁ ଅବତରଣ କରାଇବେ, ପୂର୍ବ ବର୍ଷା ଓ ପର ବର୍ଷାକୁ।’ ଯୋଏଲ 2:23। ‘ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, ପରମେଶ୍ୱ ର କହନ୍ତ ି, ମୁଁ ସମସ୍ତ   ଦେହ ଉପରେ ମୋର ଆତ୍ମ ା ଉଣ୍ଡେ ଳିବି।’ ‘ଏବଂ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ଯେକେହି ପ୍ର ଭୁଙ୍କ   ନାମକୁ ଡାକିବ, ସେ ଉଦ୍ଧ ାର ପାଇବ।’ ପ୍ରେ ରିତ 2:17, 21।”
>
> “ସୁସମାଚାରର ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶଠାରୁ କମ୍ ପ୍ରକାଶ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ନୁହେଁ। ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ପୂର୍ବ ବର୍ଷାର ଉଣ୍ଡାଳନରେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ତାହାର ସମାପ୍ତିବେଳେ ପର ବର୍ଷାରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁଣିଥରେ ପୂରଣ ହେବାକୁ ଅଛି। ଏହିଠାରେ ସେହି ‘ଶାନ୍ତିଦାୟକ ସମୟଗୁଡ଼ିକ’ ଅଛି, ଯାହାକୁ ପ୍ରେରିତ ପିତର ପୂର୍ବଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖି କହିଥିଲେ: ‘ଅତଏବ, ତୁମେମାନେ ମନଫେରାଅ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଅ, ଯେଣିକି ତୁମମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକ ମୋଛାଯାଉ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ନିଧିରୁ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ସମୟଗୁଡ଼ିକ ଆସିବ; ଏବଂ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଠାଇବେ।’ ପ୍ରେରିତ 3:19, 20.”
>
> “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନେ, ପବିତ୍ର ସମର୍ପଣରେ ଆଲୋକିତ ଓ ଦ୍ୟୁତିମାନ ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ସହିତ, ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଘୋଷଣ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନରୁ ସ୍ଥାନକୁ ଶୀଘ୍ର ଗମନ କରିବେ। ପୃଥିବୀ ସାରାରେ ହଜାର ହଜାର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଦ୍ୱାରା ଏହି ସତର୍କବାଣୀ ଦିଆଯିବ। ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦିତ ହେବ, ରୋଗୀମାନେ ସୁସ୍ଥ କରାଯିବେ, ଏବଂ ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବ। ଶୈତାନ ମଧ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନିକୁ ମଧ ଅବତରଣ କରାଏ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:13। ଏପରିଭାବେ ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ନିଜ ନିଜ ପକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହେବେ।” The Great Controversy, 611, 612.

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେହି ସମୟକୁ ପହଞ୍ଚିବୁ, ଯେତେବେଳେ ଶୟତାନ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନିକୁ ନାମାଇବ, “ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ନିଜ ଅବସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଣି ଦିଆଯିବେ।” ସେହି ସମୟରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ “ସ୍ଥାନରୁ ସ୍ଥାନକୁ ତ୍ୱରାୟ ଗମନ କରି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଘୋଷଣା କରିବେ। ପୃଥିବୀର ସର୍ବତ୍ର, ହଜାର ହଜାର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଦ୍ୱାରା, ସତର୍କବାଣୀ ଦିଆଯିବ।” ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସାକ୍ଷୀମାନେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବେ, ତାହା “ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟ ସଦୃଶ ହେବ,” ଯେତେବେଳେ “ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଘୋଷଣାରେ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ପ୍ରକାଶମାନ କରିବେ।” ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟରେ, ଅଗ୍ନି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଉଣ୍ଡାଳିବାର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା, ଏବଂ ଅଗ୍ନି ଶୟତାନଙ୍କ ଅପବିତ୍ର ଆତ୍ମାର ଉଣ୍ଡାଳିବାର ମଧ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୋହନ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଏବଂ ମହା ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଜନସମୂହଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପରେ, ସେ ସପ୍ତମ ଏବଂ ଶେଷ ମୋହରର ଖୋଲାଯାଇବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ଶେଷ କିମ୍ବା ସପ୍ତମ ମୋହର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଉନ୍ମୋଚନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ସେହି ଏକମାତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ମଧ, ଯାହା କୃପାକାଳ ଶେଷ ହେବାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ସପ୍ତମ ମୋହର, ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ—ଏ ସବୁ ଏକେଇ ସତ୍ୟର ପ୍ରତୀକ, ଯାହା କୃପାକାଳ ଶେଷ ହେବାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୁଏ। ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଏବଂ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିକୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ। ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ସେହି ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୋହରାଙ୍କିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ସପ୍ତମ ମୋହର ସେହି ଇତିହାସକାଳରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଢାଳିଦିଆଯିବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ “ସତ୍ୟ”ର ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି—ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ପିତାଙ୍କଠାରୁ, ପୁତ୍ରଙ୍କ ପାଖକୁ, ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କ ପାଖକୁ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ମାଧମରେ ସେମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଯାଏ, ଯେମାନେ ତାହାର ଭିତରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତିକୁ ପଢ଼ିବା, ଶୁଣିବା ଏବଂ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ବାଛନ୍ତି।

> ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ସପ୍ତମ ମୋହରଟି ଖୋଲିଲେ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରାୟ ଆଧା ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରବତା ହେଲା। ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ସାତଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସାତଟି ତୂରୀ ଦିଆଗଲା। ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଆସି ବେଦୀର ପାଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ, ତାଙ୍କ ହାତରେ ଥିଲା ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଧୂପଦାନ; ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଧୂପ ଦିଆଗଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ତାହାକୁ ସିଂହାସନର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବେଦୀ ଉପରେ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତି। ଏବଂ ସେହି ଧୂପର ଧୂଆଁ, ଯାହା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ଥିଲା, ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ହାତରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠିଗଲା। ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଧୂପଦାନଟି ନେଇ, ବେଦୀର ଅଗ୍ନିରେ ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଫିଙ୍ଗିଦେଲେ; ଏବଂ ସ୍ୱରମାନ, ମେଘଗର୍ଜନମାନ, ବିଜୁଳିଚମକମାନ, ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୫:1–5।

ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ "ସାତ ଦୂତ" "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ" "ସାତ ତୂରୀ" ସହିତ "ଦଣ୍ଡାୟମାନ" ଥିଲେ। ସେହି ସାତ ତୂରୀ-ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପାରମ୍ପରିକ ଭାବରେ ଠିକ୍‌ଭାବେ ଏହିପରି ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ, ସେମାନେ ରବିବାର-ଉପାସନାକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିବା ପାଇଁ ରୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରମୂଳକ ଦଣ୍ଡକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ, କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କ ଅଧୀନରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୩୨୧ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ରବିବାର-ନିୟମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କଲା, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୩୩୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଗଲା। ସେହି ସମୟରୁ ପ୍ରଥମ ଚାରି ତୂରୀ ଧ୍ୱନିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଐତିହାସିକ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣାଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୪୭୬ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋମ ସହରକୁ ଏମିତି ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଯେ, ସେଠାରେ ପୁନର୍ବାର କେବେ ମଧ୍ୟ ସହର ଉପରେ ଶାସନ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରୋମୀୟ ଶାସକ ରହିଲେ ନାହିଁ; ଏହି ସହରଟି ହିଁ ରୋମର ଶକ୍ତି ଓ ମହିମାର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା। ପାପାସୀ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୫୩୮ ମସିହାରେ ଅର୍ଲିଆନ୍ସ ପରିଷଦରେ ରବିବାର-ନିୟମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କଲା, ସେତେବେଳେ ରୋମୀୟ ଚର୍ଚ୍ଚ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାର ଆଣିବା ପାଇଁ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଉଠାଯାଇଥିଲା; ଯାହା ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠ ତୂରୀଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ଇସ୍ଲାମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ସେହି ତୂରୀଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପାରମ୍ପରିକ ବୁଝାମଣା ଯେତେ ସଠିକ୍ ହେଉନାହିଁ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ସେଠାରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ "ମହାମାରୀ" ବୋଲି ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ଯେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଏହି ମହାମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହତ ହେଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ହସ୍ତକୃତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କଲେ ନାହିଁ, ଯେଣେ ସେମାନେ ଭୂତଗଣଙ୍କୁ, ଏବଂ ସୁନା, ରୁପା, ପିତଳ, ପଥର ଓ କାଠର ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା ନ କରନ୍ତି; ସେଗୁଡ଼ିକ ନ ଦେଖି ପାରେ, ନ ଶୁଣି ପାରେ, ନ ଚାଲି ପାରେ; ସେମାନେ ନିଜ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକରୁ ମଧ୍ୟ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କଲେ ନାହିଁ, ନିଜ ମାୟାକ୍ରିୟାମାନଙ୍କରୁ ନୁହେଁ, ନିଜ ବ୍ୟଭିଚାରରୁ ନୁହେଁ, ନିଜ ଚୋରିଗୁଡ଼ିକରୁ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨:20, 21.

ସପ୍ତ ତୂରୀମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପୂରଣ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଷୋଳ ଅଧ୍ୟାୟର ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ସପ୍ତ ତୂରୀର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକର କେବଳ ସାମାନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଏ ଯେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଖରେ ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀର ସମାନାନ୍ତର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରହିଛି। ସପ୍ତମ ମୋହରର ଖୋଲାଯିବା ସେହି ଇତିହାସକାଳରେ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ଏବଂ ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଢାଳାଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଅଛି।

ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଭାବେ, "ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରାକୁ ଖୋଲିଲେ," ସେତେବେଳେ ଜଣେ ଦୂତ ଆସି ବେଦୀ ପାଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ, ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଧୂପଦାନ ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଧୂପ ଦିଆଗଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ସିଂହାସନର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବେଦୀ ଉପରେ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ସହ ତାହା ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି। ଏବଂ ସେହି ଧୂପର ଧୂଆଁ, ଯାହା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ଥିଲା, ଦୂତଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ହେଲା।" ପେଣ୍ଟିକୋଷ୍ଟ ଦିନ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉଣ୍ଡାଳନ ପୂର୍ବରୁ ଯିରୁଶାଲେମରେ ସମବେତ ହୋଇଥିବା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଏକମତ ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଥିଲା।

> "ଆମ ମଧ ରେ ସତ୍ୟ ଧାର୍ମିକତାର ଏକ ପୁନର୍ଜାଗରଣ ହେଉଛି ଆମର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟ କତାମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ସବୁଠାରୁ ମହାନ ଓ ସବୁଠାରୁ ତ୍ୱ ରିତ। ଏହାକୁ ଖୋଜିବା ଆମର ପ୍ର ଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ। ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବା ପାଇଁ ଗଭୀର ଓ ଆନ୍ତ ରିକ ପ୍ର ୟାସ ଅବଶ୍ୟ କ, ଏହି କାରଣରୁ ନୁହେଁ ଯେ ଈଶ୍ୱ ର ଆମ ଉପରେ ତାଙ୍କ ର ଆଶୀର୍ବାଦ ବର୍ଷାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହନ୍ତ ି, ବରଂ ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ଆମେ ତାହା ଗ୍ର ହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅପ୍ର ସ୍ତ ୁତ। ଆମର ସ୍ୱ ର୍ଗୀୟ ପିତା, ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତ ି ସେମାନଙ୍କ ୁ ତାଙ୍କ ର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ା ଦେବା ପାଇଁ, ପୃଥିବୀର ପିତାମାତାମାନେ ନିଜ ସନ୍ତ ାନମାନଙ୍କ ୁ ଭଲ ଦାନ ଦେବା ପାଇଁ ଯେତେକି ଇଚ୍ଛୁକ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଇଚ୍ଛୁକ। କିନ୍ତୁ ସ୍ୱ ୀକାରୋକ୍ତ ି, ନମ୍ର ତା, ଅନୁତାପ, ଏବଂ ଆନ୍ତ ରିକ ପ୍ର ାର୍ଥନା ଦ୍ୱ ାରା, ଯେ ସମସ୍ତ ଶର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଈଶ୍ୱ ର ଆମକୁ ତାଙ୍କ ର ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବେ ବୋଲି ପ୍ର ତିଜ୍ଞ ା କରିଛନ୍ତ ି, ସେସବୁ ପୂରଣ କରିବା ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ । ପୁନର୍ଜାଗରଣ କେବଳ ପ୍ର ାର୍ଥନାର ଉତ୍ତ ରରେ ଆଶା କରାଯାଇପାରେ।" Selected Messages, book 1, 121.

ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରାର ଖୋଲାଯିବା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି। ଏହି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ପ୍ରାର୍ଥନାର କ୍ରିୟାକଳାପ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା। ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ନିଶ୍ଚୟଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଯୋହନ ଏବଂ ନିଜ ପୁସ୍ତକରେ ଦାନିଏଲ "ଶେଷ ଦିନମାନରେ" ଥିବା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। "ଶେଷ ଦିନମାନରେ" ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗର ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ହେବେ, ସେମାନେ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ। ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଚାର କରୁଥିବା ପଦ୍ୟମାନରେ ଏହାକୁ ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରା ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। "ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଧୂପପାତ୍ର" ଧାରଣ କରିଥିବା ଦୂତଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନାମାନଙ୍କୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଯାହାକୁ ମୋଶା "ସାତ ସମୟ" ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ କରି ରୂପରେଖା ଦେଇଥିଲେ। ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱିମୁଖୀ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ତାଙ୍କ ଏହି ଦ୍ୱିମୁଖୀ ପ୍ରାର୍ଥନାର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ମୋଶାଙ୍କ "ଶାପ" ଏବଂ "ଶପଥ" ଶବ୍ଦରେ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକଦ୍ୱୟ ଏକେ ପୁସ୍ତକ, ଏବଂ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ସେହି ଏକେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଧାରାମାନ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ପୁନରୁଦ୍ଧୃତ ହୋଇଛି।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋର ପ୍ରବଳ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପବିତ୍ର ଅଗ୍ନିର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଉଣ୍ଡାଳନ ଆଣିଦେଉଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା, "ସାତ କାଳ" ବିଷୟକ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଟେ। ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାହିଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଗବ୍ରିଏଲ ଦୂତଙ୍କୁ ନମାଇ ଆଣିଥିଲା, ଯେଣ୍ଟାରେ ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ୯ରେ ପ୍ରଥମ କୋଡ଼ି ପଦକୁ ଆବୃତ କରୁଥିବା ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଶେଷରେ, ସନ୍ଧ୍ୟା ବଳିଦାନର ସମୟ ପାଖାପାଖି ଗବ୍ରିଏଲ ନମି ଆସିଥିଲେ। ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଧୂପପାତ୍ରଧାରୀ ଦୂତ ଯେ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେଉଁମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେଉଥିବାବେଳେ, "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକର" ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ, ଉପରକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗମନ କରେ।

> ମୁଁ କହୁଥିବାବେଳେ, ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବାବେଳେ, ମୋର ପାପ ଓ ମୋର ଜନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବାବେଳେ, ଏବଂ ମୋର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ପର୍ବତ ପାଇଁ ମୋର ନିବେଦନ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିବାବେଳେ; ହଁ, ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ କହୁଥିବାବେଳେ, ସେହି ଗବ୍ରିଏଲ ନାମକ ପୁରୁଷ, ଯାହାଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭରେ ମୁଁ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଥିଲି, ଶୀଘ୍ର ଉଡ଼ି ଆସି ସାନ୍ଧ୍ୟ ବଳିଦାନର ସମୟରେ ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ। ଦାନିଏଲ ୯:୨୦, ୨୧।

ଦାନିଏଲଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା କେବଳ ତାଙ୍କ ନିଜ ପାପମାନଙ୍କର ନୁହେଁ, ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ପାପମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଥିଲା। ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ କାଳ" ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ପ୍ରାର୍ଥନାର ନକ୍ସାପତ୍ର ଅଟେ।

> ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ଯେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ନିଜ ଅପରାଧରେ କ୍ଷ ୀଣ ହେବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଅପରାଧରେ ମଧ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କ୍ଷ ୀଣ ହେବେ। ଯଦି ସେମାନେ ନିଜ ଅପରାଧ, ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଅପରାଧ, ଏବଂ ଯେ ଅପରାଧଦ୍ୱ ାରା ସେମାନେ ମୋ

> ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କଲେ, ତାହା ସ୍ୱୀକାର କରିବେ, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ଯେ ସେମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବେ ଚାଲିଥିଲେ; ଏବଂ ଯେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବେ ଚାଲିଲି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଆଣିଲି; ଯଦି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଅଖତନା ହୃଦୟ ନମ୍ର ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାପରେ ନିଜ ଅପରାଧର ଦଣ୍ଡକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି: ତେବେ ମୁଁ ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ମୋର ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ମରଣ କରିବି, ଏବଂ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ମୋର ଚୁକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ମୋର ଚୁକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ସ୍ମରଣ କରିବି; ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ଦେଶକୁ ସ୍ମରଣ କରିବି। ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 26:39–42.

ମୋଶା "ସାତ ଗୁଣ" ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦଣ୍ଡକୁ, ଯାହାକୁ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ "ନିୟମର ବିବାଦ" ବୋଲି କହେ, ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିସାରିବା ପରେ, ସେ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଏବଂ ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଏହି କଥାର ସଚେତନ ହୋନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପରି ଶତ୍ରୁର ଦେଶରେ ଦାସ ଅଟନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ। ଦାନିଏଲ ଯେପରି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ, ସେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାପମାନଙ୍କର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି କରିବାକୁ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପାପମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଥିଲା।

ଯେତେବେଳେ ଏହି ବିଶେଷ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେହିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିବେଦିତ ହୁଏ, ଯେମାନେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ହେବାକୁ ଆହ୍ୱାନିତ, ସେତେବେଳେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଧୂପପାତ୍ରଧାରୀ ଦୂତ "ଧୂପପାତ୍ରଟିକୁ ନେଇ," ତାହାକୁ "ବେଦୀର ଅଗ୍ନିରେ ପୂରଣ କରି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବେ; ଏବଂ ସ୍ୱର, ଗର୍ଜନ, ବିଜୁଳି ଓ ଏକ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା।" ଯେ ପବିତ୍ର ଅଗ୍ନି "ସତ୍ୟ"ର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ—ସେହି ଜାଲିଆତ "ଅଗ୍ନି"ର ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ବିରୋଧରେ, ଯାହାକୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଓ ଶୟତାନ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ନମାଇ ଆଣନ୍ତି—ତାହା "ଭୂମିକମ୍ପ"ର ସେହି ଘଣ୍ଟାରେ ଘଟେ, ଯାହା ହେଉଛି ରବିବାର ଆଇନ।

ଯଖରିୟାଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଆମେ ଜାଣିଥାଉ ଯେ, ଦାନିଏଲ ଯାହାର ଅଂଶୀଦାର ଥିବା ଦାସତ୍ୱରୁ ପୁନର୍ଆଗମନ ପରେ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଯିରୁଶାଲେମର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣର ଇତିହାସରେ, ଯେରୁବ୍ବାବେଲ ମନ୍ଦିରର ଉଭୟ ଭିତ୍ତିସ୍ଥମ୍ଭ ଓ ଶିରୋପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ।

> ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଯିହୋବାଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଜେରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ, ସେ କହୁଛନ୍ତି, 'ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ପରାକ୍ରମଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା,' ସେନାବାହିନୀଙ୍କର ଯିହୋବା କହୁଛନ୍ତି। ହେ ମହାପର୍ବତ, ତୁମେ କିଏ? ଜେରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମେ ସମତଳ ଭୂମି ହେବ; ଏବଂ ସେ ଉଚ୍ଚଧ୍ୱନି ସହିତ ତାହାର ଶିରୋଶିଳାକୁ ବାହାର କରିବେ, 'ଅନୁଗ୍ରହ, ଅନୁଗ୍ରହ ତାହା ପ୍ରତି' ବୋଲି ଧ୍ୱନି କରି।" ପୁନର୍ବାର ଯିହୋବାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା, ସେ କହିଲେ, "ଜେରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କର ହାତ ଏହି ଗୃହର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିଅଛି; ତାଙ୍କର ହାତ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବ; ତାହାପରେ ତୁମେ ଜାଣିବା ଯେ, ସେନାବାହିନୀଙ୍କର ଯିହୋବା ମୋତେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି। କାରଣ କିଏ ଅଳ୍ପ ବିଷୟର ଦିନକୁ ତୁଚ୍ଛ ମନେ କରିଅଛି? କାରଣ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ, ଏବଂ ଜେରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ହାତରେ ସେହି ଲମ୍ବସୂତ୍ରକୁ ଦେଖିବେ, ସେହି ସାତଜଣଙ୍କ ସହିତ; ସେମାନେ ଯିହୋବାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ, ଯେଉଁମାନେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଇଦିକ୍‌ସେଦିକ୍‌ଦୌଡୁଛନ୍ତି।" ଜଖରିୟ 4:6–10.

"ଜେରୁବ୍ବାବେଲ"ର ଅର୍ଥ "ବାବିଲୋନର ସନ୍ତାନ"; ଏବଂ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା "ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା"ର ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବାବେଳେ, ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭିକ ଆନ୍ଦୋଳନରେ "ଭିତ୍ତି" ପତିତ କରିଥିଲା। "ଜେରୁବ୍ବାବେଲ" ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷକାଳୀନ ଆନ୍ଦୋଳନରେ, "Future for America" ନାମକ ଆନ୍ଦୋଳନ ମଧ୍ୟରେ, "ମୁଖ୍ୟ କୋଣପଥର" ସ୍ଥାପିତ ହେବା ସମୟରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ପୁନରାବୃତ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

"ସୂଚନାର ମହାମାର୍ଗ" ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ସେହି ପଥର ରାସ୍ତାରେ, ମୃତ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକାରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ନେଇ ଜଗତ ଆନନ୍ଦ କରିଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ପୁନର୍ବାର ଜୀବନ ପାଇଲେ, ଜଗତ ଭୟଭୀତ ହେଲା, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗମଣ୍ଡଳ ଆନନ୍ଦ କରିଲା। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ରଷ୍ଟାମାନଙ୍କ ପରି ଜଖରିୟା ମଧ୍ୟ ସେହି "ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କୁ" ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି। ଜଖରିୟା ଆମକୁ ଜଣାନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ

ସେମାନେ "ସେହି ସାତଜଣଙ୍କୁ" ଦେଖନ୍ତି, ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି। "ସେହି ସାତଜଣ" ହେଉଛି ସେହି ଏକଇ ଇବ୍ରାନୀ ଶବ୍ଦ, ଯାହାକି ଲେବ୍ୟ ବ୍ୟ ବସ୍ଥା । ଛବ୍ିଶରେ "ସାତଥର" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି। ପ୍ର ଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ମୋଶାଙ୍କ ର "ସାତଥର"ର ଭିତ୍ତି ପ୍ର ସ୍ତ ର ରଖିଥିଲା, ଏବଂ 1863 ମସିହାରେ ଏହାର ପ୍ର ତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ସେହି "ସତ୍ୟ" ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ମୁଣ୍ଡ କୋଣା ପଥର ହେବାକୁ ଅଛି।

ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇ, ପୂରଣ କରାଯାଇ, ଏବଂ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ୱିଗୁଣ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ତାହାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବ, ସେତେବେଳେ ସତ୍ୟ ଅଗ୍ନି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ନିକ୍ଷେପିତ ହେବ, ଯେପରି ପେନ୍ଟେକୋଷ୍ଟରେ ହୋଇଥିଲା।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ସପ୍ତମ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇବା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ଜାରି ରଖିବୁ।